

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) № 448/2013 НА КОМИСИЯТА

от 15 май 2013 година

за установяване на процедура за определяне на референтна държава членка за лица, управляващи алтернативни инвестиционни фондове, със седалище извън ЕС съгласно Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2011 г. относно лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове, и за изменение на директиви 2003/41/ЕО и 2009/65/ЕО и на регламенти (ЕО) № 1060/2009 и (ЕС) № 1095/2010 ⁽¹⁾, и по-специално член 37, параграф 14 от нея,

като има предвид, че:

- (1) В случаите, посочени в член 37, параграф 4, буква б), буква в), подточка и), буква д), буква е) и буква ж), подточка и) от Директива 2011/61/ЕС, повече от една държава членка може да бъде считана за възможна референтна държава членка на лице, управляващо алтернативни инвестиционни фондове (ЛУАИФ), със седалище извън ЕС (от трета държава), което желае да управлява алтернативни инвестиционни фондове (АИФ) от ЕС и/или предлага АИФ, управлявани от него в Съюза. В тези случаи ЛУАИФ от трета държава трябва да подаде искане до компетентните органи на тези държави членки, за да определи своята референтна държава членка. Искането следва да бъде придружено от съответната информация и документи, необходими за определяне на референтна държава членка за това ЛУАИФ. Съответните компетентни органи следва да приемат общо решение за определяне на референтна държава членка. За целта трябва да бъде установена процедура, която съответните компетентни органи да следват при определянето на референтна държава членка. Въпреки че компетентните органи на съответните държави членки носят съвместна отговорност за определянето на референтна държава членка, Европейският орган за ценни книжа и пазари (ЕОЦКП), установен с Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾, следва да гарантира, че всички възможни референтни държави членки участват надлежно в процеса на вземането на това решение и следва да подпомагат постигането на договореност.
- (2) Процедурата за определяне на референтна държава членка се различава от процедурата за кандидатстване за паспорт по Директива 2011/61/ЕС. След като бъде определена референтната държава членка, съответното ЛУАИФ от трета държава трябва да кандидатства за разрешително пред компетентния орган на тази държава членка, като следва същата процедура и при спазване на същите условия, с които трябва да се съобразят ЛУАИФ по членове 7 и 8 от Директива 2011/61/ЕС.

- (3) Директива 2011/61/ЕС задължава държавите членки, считано от 22 юли 2013 г., да прилагат законовите, подзаконовите и административните разпоредби, с които се транспонира директивата. Без да се засяга делегираният акт, изискван по член 67, параграф 6 от Директива 2011/61/ЕС, прилагането на настоящия регламент следователно се отлага за същата дата.
- (4) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Европейския комитет по ценни книжа,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Процедура за определяне на референтна държава членка от няколко възможни референтни държави членки

1. Когато лице от трета държава, управляващо алтернативен инвестиционен фонд (ЛУАИФ), желае да управлява алтернативни инвестиционни фондове (АИФ) от ЕС, без да ги предлага, или възнамерява да предлага управлявани от него АИФ в Съюза, подава искане за определяне на своята референтна държава членка в съответствие с член 37, параграф 4, втора алинея от Директива 2011/61/ЕС, това искане е в писмен вид и е адресирано до всеки от компетентните органи на държавите членки, които са възможни референтни държави членки. В искането се изброяват всички възможни референтни държави членки.
2. Искането от ЛУАИФ от трета държава включва информацията и документите, необходими за определянето на референтна държава членка.
3. В случая, посочен в член 37, параграф 4, буква б) от Директива 2011/61/ЕС, информацията и документите включват:
  - а) указване на държавите членки, в които са установени АИФ, управлявани от ЛУАИФ от трета държава;
  - б) указване на държавите членки, в които ЛУАИФ от трета държава управлява активи;
  - в) сумите на активите, управлявани от ЛУАИФ от трета държава в различните държави членки.
4. В случая, посочен в член 37, параграф 4, буква в), подточка и) от Директива 2011/61/ЕС, информацията и документите включват:
  - а) указване на държавата членка, в която е установен АИФ, управляван от ЛУАИФ от трета държава;
  - б) указване на държавата членка, в която ЛУАИФ от трета държава, възнамерява да предлага АИФ.

⁽¹⁾ ОВ L 174, 1.7.2011 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 84.

5. В случаите, посочени в член 37, параграф 4, буква д) и буква ж), подточка и) от Директива 2011/61/ЕС, информацията и документите включват:

- а) указване на държавите членки, в които са установени АИФ, управлявани от ЛУАИФ от трета държава;
- б) описание на маркетинговата стратегия, с която може да се докаже намерението на ЛУАИФ от трета държава да предлага един или няколко АИФ в дадена държава членка или в няколко държави членки и да разработи ефективен маркетинг в определени държави членки, като се указва най-малко следното:
  - i) държавите членки, в които дистрибуторите (и ЛУАИФ, в случай че само извършва дистрибуция) ще насърчават продажбата на дялове или акции от АИФ, управлявани от ЛУАИФ, включително делът от управляваните активи, който се очаква да се предлага в тези държави членки спрямо дяловете или акциите, предлагани в целия Съюз;
  - ii) прогноза за очаквания брой целеви инвеститори, които са с място на установяване в държавите членки, в които ЛУАИФ възнамерява да предлага своите АИФ;
  - iii) официалните езици на държавите членки, на които проспектът и документите за предлагане са били преведени или трябва да бъдат преведени;
  - iv) разпределение на маркетинговите дейности в държавите членки, в които ЛУАИФ възнамерява да предлага своите АИФ, като се взема под внимание по-специално значимостта и честотата на рекламите и популяризаторската дейност.

6. Що се отнася до случая, посочен в член 37, параграф 4, буква е) от Директива 2011/61/ЕС, информацията и документите включват информацията, посочена в параграф 5, буква б) от настоящия член.

7. Незабавно и не по-късно от три работни дни след получаването на искането, посочено в параграф 1 от настоящия член, компетентните органи, към които се е обърнало ЛУАИФ от трета държава в качеството им на компетентни органи от възможни референтни държави, се свързват едни с други и с Европейския орган за ценни книжа и пазари (ЕОЦКП), за да решат дали други компетентни органи в Съюза са потенциално свързани в съответствие с член 37, параграф 4 от Директива 2011/61/ЕС.

По искане на ЕОЦКП компетентните органи незабавно предоставят на ЕОЦКП пълното съдържание на искането, направено от ЛУАИФ от трета държава.

8. Ако се реши, че е възможно участието и на други компетентни органи в Съюза, ЕОЦКП незабавно информира тези органи и предприема необходимото те да получат пълното искане на ЛУАИФ от трета държава.

9. Всеки от компетентните органи, участващи в процедурата, и ЕОЦКП може да поиска от ЛУАИФ от трета държава допълнителна важна информация и документи, необходими за определянето на референтна държава членка.

Искането за допълнителна информация или документи е в писмена форма, с посочени основания за неговото отправяне; то се съобщава едновременно на всички останали заинтересовани компетентни органи и на ЕОЦКП.

След като отправящият искането компетентен орган или ЕОЦКП получат допълнителната информация или документи, те незабавно изпращат тази информация или документация на всички останали заинтересовани органи и на ЕОЦКП — в зависимост от случая.

10. В срок от една седмица след получаването на искането, посочено в параграф 1, от компетентните органи, към които се е обърнало ЛУАИФ, или, когато е приложимо — от всеки друг компетентен орган в Съюза в съответствие с параграф 8, всички заинтересовани компетентни органи обменят помежду си и с ЕОЦКП становища във връзка с определянето на подходяща референтна държава членка.

11. Впоследствие всички компетентни органи съвместно определят референтната държава членка. Те правят това в срок от един месец след получаването на искането от страна на компетентните органи, избрани от ЛУАИФ от трета държава или, когато е приложимо, от друг компетентен орган в Съюза в съответствие с параграф 8.

Ако е поискана допълнителна информация, посоченият в първа алинея срок за определяне на референтна държава членка се удължава, за да бъде включен периодът между искането за допълнителна информация и документи, посочено в параграф 9, и получаването на такава информация или документи.

12. ЕОЦКП подпомага съответните компетентни органи и когато е необходимо, улеснява определянето на референтна държава членка в съответствие с член 31 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

13. Компетентният орган на държавата членка, която е определена за референтна държава членка, уведомява писмено и без излишно забавяне ЛУАИФ от трета държава за взетото решение.

14. В случай че отправящото искане ЛУАИФ от трета държава не бъде информирано в писмена форма в срок от седем дни от вземането на решение или съответните компетентни органи не са определили референтната държава членка в рамките на срока, посочен в параграф 11, първа алинея от настоящия член, отправящото искане ЛУАИФ от трета държава може да избере само своята референтна държава членка в съответствие с критериите, посочени в член 37, параграф 4, втора алинея от Директива 2011/61/ЕС.

ЛУАИФ от трета държава информира незабавно в писмена форма всички компетентни органи, към които първоначално се е обърнало, и ЕОЦКП за избора си на референтна държава членка.

15. Когато референтната държава членка, избрана от ЛУАИФ от трета държава, и референтната държава членка, определена от компетентните органи, са различни, съответните компетентни органи информират ЛУАИФ от трета държава за взетото решение — възможно най-бързо и не по-късно от два работни дни след като са били информирани за избора на ЛУАИФ съгласно параграф 14. В този случай меродавно е решението на компетентните органи.

*Член 2***Влизане в сила**

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент се прилага от 22 юли 2013 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 15 май 2013 година.

За Комисията
Председател
José Manuel BARROSO
